

okrají lesa. A ten kopec naproti za planinou, to už je zadní, tudíž zalesněná část onoho známého Vitošovského lomu, jehož od ženě terasy jsou dominantou viditelnou z rozmanitých rozlehlých koutů Záběžska. A dá se odsud v bez dostát až na vrchol lomu a pokochat se výhledem do kraje? Možné je zajisté všechno, ale k tomuto už bych zde nerad dával návod, nebo tato cesta, a kolik nevede přes devatero hor a ek, přeci jen vede přes asi devatero různých zábran a zákazů, které Vás upozorují mimo jiné na nebezpečí výbuchu a zakázaný vstup. A i když se Vám nakonec podaří alibisticky proklíkovat cestou, kde se Vám jakoby náhodou žádný plot nebo zákaz nepostavil do cesty, kdo ví, zda soubor různých osvětlovacích a dalších zařízení na samotném vrcholu v sobě neobsahuje i kamerový systém...

A tak si raději místo tohoto výstupu dopřejte jinou zastávku, když po zpáteční jízdě od Hrabové uvidíte před Dubickem po pravé straně v polích malé štěrkové jezírko. Vodní plocha patří k úrodnému Biocentru Hosena. Dá se zde

i koupat. Nebo alespoň přívětivě Vás odtud z vody nikdo nevyžene a procházka je to milá. A jak na cestu k této lokalitě? Dubickem proklíkovat? Na to určitě nepočítejte, po nevelkém bloudění přijdete sami.

(jihá)

Divočáci

MISIJNÍ NEDĚLE 23.10.2011

V neděli 23. 10. 2011 se po mši svaté koná před kostelem v Uničově

MISIJNÍ JARMARK.

Kupte si drobné předměty vyrobené dle tradic z Misijního klubka a podpořte tak misie! Výtisk z prodeje poputuje na konto Papežských misijních děl.

Pán Bůh zaplať za vaše dary!

Římskokatolická farnost v Uničově oznamuje, že

mše sv. s udělováním svátosti pomazání nemocných

bude ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Uničově

ve čtvrtek 20. 10. 2011 v 9.00 h.

Od 7.45 hodin mají nemocní příležitost ke svátosti smíření. Budou zde zpovídat kněží ze šternberského děkanátu.

Svátost pomazání nemocných se uděluje těm, kdo **nebezpečně** onemocněli.

Bohoslovci Čech, Moravy a Slovenska

Vás srdečně zvou na

8. POUŤ BOHOSLOVCŮ NA VELEHRAD

v sobotu 8. října 2011

Tyto bohoslovecké poutě mají svůj počátek v roce 1863, u příležitosti 1000. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Velkým propagátorem těchto poutí byl pozdější olomoucký arcibiskup ThDr. Antonín Cyril Stojan. Poutě byly obnoveny po roce 1989.

Program pouti v bazilice na Velehradě:

9:15 představení jednotlivých seminářů

(celkem 8: Bratislava, Nitra, Bádín, Koňice, Prešov, Spiš, Praha a Olomouc)

10:30 mše svatá za bohoslovce a nová kněžská povolání

hlavní celebrant Mons. Josef Kajnek, pomocný biskup královéhradecký, koncelebrují představení všech kněžských seminářů

Jednomsíňník POKOJ VÁM! vydává římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Příspěvky posílat do 20. dne v měsíci psanou formou, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Římskokatolická farnost, Kostelní náměstí 153, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz, www.farnostunicov.cz

MÍSÍŇNÍK UNIČOVSKÉ FARNOSTI

říjen 2011

Ročník 7

číslo 9

SLOVO ŽIVOTA NA ŘÍJEN

„Pojďte za mnou!“ (Mt 9, 9)

Když Ježíš odcházel z Kafarna, uvidil výběr jeho daní jménem Matouš, jak sedí v celnici. Matoušovo zaměstnání vzbuzovalo u lidí nenávisť a odloho mezi lidmi. A ty, kdo se obohacovali na úkor ostatních. Zákoníci a farizeové ho kladli na stejnou rovinu s veřejnými hříšníky a Ježíše vinili z toho, že je „přítelem celníků a hříšníků“ a že s nimi jí.

Ježíš jde proti všem společenským zvyklostem a zve Matouše, aby ho následoval. Přijímá pozvání na hostinu do Matoušova domu, stejně jako pozval Jiřího Zacheovi, který byl nadšeným celníkem v Jerichu. Když po Ježíšovi žádali, aby své chování vysvětlil, řekl jim, že přišel, aby uzdravoval nemocné, nikoli zdravé, a nepovolával spravedlivé, ale hříšníky. Tentokrát vyzval jednoho z nich:

„Pojďte za mnou!“

Stejnými slovy se obrátil Ježíš na břehu jezera u Ondřeje, Petra, Jakuba a Jana. Jinými slovy adresoval tutéž výzvu i Pavlovi na cestě do Damašku.

Tím však Ježíš neskonal. Nadále v prouhu povolává muže a ženy z každého národa a pokolení.

Pokračuje v tom i dnes - prochází naším životem, rozlišuje způsoby a na rozličných místech se s námi setkává a zve nás k následování.

Volá nás, abychom byli s ním, protože s námi touží navázat osobní vztah. Zároveň nás vyzývá, abychom s ním spolupracovali na velkém zájmu nového lidstva.

Nevadí mu naše slabosti, hříchy a naše ubohost. Miluje nás a volí si nás takové, jací jsme. Tím, co nás promění, je jeho láska, která nám dá sílu, abychom mu odpovídali, a odvahu, abychom ho jako Matouš následovali.

Každého miluje osobní láskou, povolává ho a má s ním jediný životní plán. Má žít to ve svém srdci pocítit jako inspiraci Duchem Svatým, nebo nás mohou oslovit určitě okolnosti i rada, kterou nás ten, kdo nás má rád, nasměruje... A už se to projeví jakkoli, je to ozvěna těchto slova:

„Pojďte za mnou!“

Vzpomínám si, jak jsem i já toto Boží volání zachytila.

Chiara Lubichová

Tehdy bylo v Tridentu velmi chladné zimní ráno a maminka požádala mladší sestru, aby šla pro mléko na místo, které bylo od nás vzdálené asi dva kilometry. Venku byla ale příliš velká zima a sestra se na to necítila. Druhá sestra se zdráhala. Rozhodla jsem se a řekla jsem mamince: „Mami, přijdu já.“ Vzala jsem nádobu, vyšla jsem z domu a v poli se stala zvláštní věc. Zdálo se mi, jako by se otevřelo nebe a Bůh mluvil, abych ho následovala. „Dej se mi celá,“ slyšela jsem ve svém srdci.

Bylo to výslovné volání a já jsem na ně chtěla hned odpovědět. Promluvila jsem o tom se svým zpovědníkem a ten mi dovolil, abych se navždy darovala Bohu. Bylo to 7. prosince 1943. Nikdy se mi nepodaří popsat, co se ten den v mém srdci odehrálo. Zasnoubila jsem se s Bohem a mohla jsem od něj všechno očekávat.

„Pojďte za mnou!“

Tato slova se však netýkají pouze určitého okamžiku rozhodnutí v našem životě. Ježíš se na nás obrací denně. „Pojďte za mnou!“ jako by nám říkal při našich obyčejných každodenních povinnostech. „Pojďte za mnou!“ říká nám při zkou-

škách, které máme elít, při pokušení, které máme přelít, nebo při službách, kterou máme vykonat...

A jak mu konkrétně odpovím?

Konat to, co od nás v přítomném okamžiku Bůh chce a co vždy v sobě zahrnuje zvláštní milost.

V tomto měsíci bude naším úkolem se s rozhodností odevzdat do Boží vůle, odevzdat se bratřím i sestřím, které máme milovat, práci, studiu, modlitbu, odpovědnost – každé povinnosti, kterou máme konat.

Naučíme se v hloubi srdce naslouchat Božímu hlasu, který hovoří i hlasem svatým. Řekne nám, co Bůh od nás v každém okamžiku chce, a my budeme připraveni obětovat všechno, abychom to uskutečnili.

„Dej, Bože, abychom tě nejen každý den více milovali, protože nevíme, kolik času nám ještě zbývá, ale abychom tě skrze tvou vůli milovali v každém přítomném okamžiku z celého srdce, z celé duše a ze všech sil.“

To je ten nejlepší způsob, jak následovat Ježíše.

Stípkový z duchovního životu

ÚVOD

asto slyšíme, že k es ané by m li žít život s Bohem a m li by se odlišovat svým zp sobem života od jiných lidí, kteří v Boha neví. Co to však znamená žít s Bohem? Co to znamená žít duchovní život? Na tuto otázku se pokusí odpovědět série článků farního časopisu s názvem *Stípkový duchovní život*. Zpracovává myšlenky kdysi známého duchovního v dce z meziválečného období jesuity P. Aloise Storcka. P esto, že jeho kniha *Z duchovního života* vyšla už v roce 1926, jsou jeho rady i dnes stále platné a aktuální.

1. CO JE TO duchovní život?

„Duchovní“ život neznamená žít život „nehmotný“, ale život „z Ducha“ nebo život „podle Ducha svatého“. Žít duchovní život tedy znamená především nechat se vést Bohem.

1. Duchovní život jst nežije ten, kdo se nevaruje smrtelného h íchu, pro-tože by tak žil bez Boha. Žít jako Boží přítel, být stále dít tem Božím a nezarmucovat Pána vážnými proviněními je tedy prvním předpokladem dobrého

duchovního života. Ale to je ovšem nejnižší stupeň duchovního života, i když je základem všeho dalšího a nutnou podmínkou pravého k esanského života v bec. Pro mnohé k esany, zvláště v mládí, je i toto mnoho, da íli se jim setrvat na tomto výchozím stupni.

2. Nem li bychom se však spokojovat jen s tím, že svého Pána nezarmucujeme svými t žkými h íchy. M li bychom dále duchovní r st, tedy toužit po vyšším stupni duchovního života, života s Bohem. V em záleží tento druhý, vyšší stupeň? Jestliže opravdu miluješ svého Pána a Boha, pak se budeš snažit varovat se i všedních h ích , a to v domých a dobrovolných. - Rozeznáváme h íchy všední dobrovolné a polodobrovolné: h íchy, kterých se dopouštíš s plným v domím, s plnou rozvahou, a h íchy, p í kterých je si lov k málo nebo sotva v dom, že jedná nesprávně nebo h íšn . - Na druhém stupni duchovního života je tedy ten, kdo se snaží varovat se i dobrovolných všedních h ích . Tato spolupráce s Boží milostí už vyžaduje určitý postup a duchovním vedením zkušeným zpovídkem.

3. Pokud n kdo žije v takovém niterném spojení s Bohem, že se už nedopouští ani nejmenšího h íchu s plným v domím, ten sp je k t etímu stupni duchovního života, který spo ívá v tom, že se s Boží pomocí dovede vyhnout b žným chybám z pouhé lidské slabosti a nedokonalosti. K tomu ovšem dospěje

asto jen k es an, který se dovede z íci všeho pro Boha a vroucn ho miluje, takže lze o n m íci, že kone n „miluje Boha z celého svého srdce a z celé své duše a ze vší své síly i ze vší své mysli, a svého bližního“ opravdu „jako sebe samého“. To je cíl duchovního života.

2. Hlavní prost edky duchovního života

Kdo chce žít duchovní život vytrvale a s úspěchem, musí používat r zné prost edky. Hlavními prost edky, ustálené tisíciletou praxí katolické církve, jsou:

1. asto se zpovídej u téhož zpovídníka, aby t znal a mohl t vést v duchovním život .
2. Ješt ast jí – pokud možno denn - pijímej T lo Kristovo, které je pokrmem a posilou duchovního života.
3. Modli se asto; bez modlitby si sotva vytvo íš osobní vztah k Bohu.
4. Horliv í duchovní knihy, ovšem s náležitým výb rem, aby odpovídaly potřebám tvého duchovního života.
5. Snaž se plnit všechny své povinnosti, i když se ti n kdy nechce. Ten, kdo se nedovede ovládat, nedovede plnit Boží v íli. U se state n a rázn p emáhat r zné náklonností, choutky, nálady a rozmary.

Pokračování p íšt .

(jj)

Vybrané citáty

Každá ušlechtilá nad je a sen lidské mysli se naplní, jsou-li u Boha. Ale jedna z nejtěžších tísní v život je tíse ekání na Boha.

Když si n kdo myslí, že pro svatost svého života musí být neustále s Bohem, nem že už ostatním nic dát.

lov k p íchází k Bohu tím nejprostším zp sobem – slovy.

Dny, které si odd lujeme ke ztišení před Bohem, se nám mohou stát lé kou. P estaneme mít pot ebu ztišení před ním každý den.

Nikdy nemusíte předstírat, že náš

život je plný radosti a d v ry, ekejte prost na Boha a zapus te v N m své ko eny.

Postavte na Bohu svou nad jí. Bez ohledu na to, kolik v cí vás tíží, se vší rozhodností je odsu te stranou a obra te se k N mu.

Pokud n kdy dojde ke sjednocení víry, bude to na úrovni tolerance, lásky.

Ježíš v d í, že v církvi budou h íšníci, p esto si nás vybírá, abychom v církvi žili.

Zradí-li nás n kdo, zhojíme tuto ránu jenom svým odpuštěním.

Dokážeme-li stát pokojn , v rn a pevn í uprost ed víru života, dosáhl B h p í nás svého zám ru.

Udržujeme-li s Bohem správný vztah, necháme Ho, a jedná, jak se mu líbí.

K íž je brána, kterou m že každý lov k vstoupit do jednoty s Bohem. Ale není to brána, kterou jen projdeme, je to místo, kde se nachází život, ve kterém p ebýváme.

Boží láska neví v tom, že dovoluje, aby se nám staly špatné v ci, ale že je s námi, když se stanou.

Dana Lukasová

Dopis národního editore Papežských misijních d l k Misijní ned lí 23. íjna 2011

Milí přátelé misii,

byl to pro m velmi vzácný as, když jsem m l možnost se setkat s Matkou Terezou. Utkv lo mi v srdci, když na p tí prstech ruky vysv tlovala tajemství misijní práce. íkala: „Uv domte si, že když dáváte najíst hladovým, napít žíznivým, t šíte zarmoucené, ošet ujete nemocné a ujímáte se chudých, setkáváte se s Ježíšem! On každému takovému lov ku p í posledním soudu ekne p t velmi d ležitých slov: „Tys to ud lal pro m !“

P íležitostí k takovýmto setkáním s Ježíšem v chudých a trpících je dnes víc než dost. Ze statistik organizace UNICEF se dozvídáme, že miliony d tí „zmizí“ každý rok v erných ekonomikách nebo jsou pašovány ze zem do zem , asto kv íli sexuálním službám. Každou minutu zem e na AIDS dít mladší 15 let a další se nakazí. 171 milion d tí pracuje v riskantních podmínkách – v továrnách, dolech a zem d lství. Asi 8,4 milionu d tí trpí v nejhorších formách d tské práce, v etn prostituce a nevolnictví, kdy splácejí práci dluh rodi .

P. Šlégr na misijní cestě

Svatý otec Benedikt XVI., který každoro n vylašuje Misijní ned lí, nás letos vybízí: „Samotný Sv tový den modliteb za misie není jen ojedinelým momentem v pr b hu roku, ale vzácnou p íležitostí zastavit se a uvažovat o tom, zda a jak odpovídáme na povolání k misii. Je d ležitě, aby se jednotliví pok t ní í celá církevní společenství v misii angažovala nikoli sporadicky a obasn , ale trvale, aby se misie stala formou

jejich k esanského života.“ Práv na tuto výzvu máme možnost prost ednictvím Papežských misijních d l konkrétně odpovídat a p íspívat k zlepšení situace chudých.

Z eské republiky v rámci Misijní ned le podporujeme nap . stavbu a opravu 24 kostel , kaplí, far, klášter , pastora ních center, domova pro staré a nemocné kn ze, nákup jízdních kol a n kolika aut pot ebných pro pastora ní innost. P íspíváme též na lé ebné výdaje, biblické kurzy, forma ní a vzd lávací programy pro mládež a katechisty, kte í jsou velmi pot ební zvlášt ve velkém množství farností, kam se misioná í dostanou jen n kolikrát za rok. Celkem letos pomáháme 11 diecézím v 8 zemích: Malawi, Zambie, Papua-Nová Guinea, Bangladéš, Uganda, Surinam, Guyana, Srí Lanka a Indonésie. Krom této sbírky na Misijní ned lí dále podporujeme více než 250 000 chudých d tí v 11 zemích. P íspíváme i na formaci n kolika stovek bohoslovc v 8 misijních seminá ích, které bychom našli například v Zambii, Ugand , Bangladéši, na Šalamounových ostrovech i na Haiti. Z výše uvedeného je vid t, jak hodn je nasazení každého z nás pro misie pot ebné.

Chť í bych Vám všem v této chvíli up ímn pod kovat za modlitby, ob tovaná utrpení, finan ní dary a jakoukoliv jinou pomoc. Podporujete sv tové misie katolické církve, kvalitní projekty, které jsou pod patronací Svatého otce. B hem lo ské Misijní ned le jste v novali tém 16 milion korun a spolu s ostatními dary na pot ebné d tí a bohoslovce v misiích se za minulý rok sešlo celkem p es 26 milion korun. V ím, že letošní Misijní ned le p inese požehná ní a bude d vodem, aby každého z nás mohl sám Ježíš u posledního soudu p ívítat t mí známými p tí slovy: „Tys to ud lal pro m !“ a pozvat nás k sob dom .

P. Jí í Šlégr

Tip na ned Iní výlet LIII. ást

Hrabová a Vitošov

Protože po 52 dílech tip na výlet - v tšinou do nedalekého okolí - se opravdu už t žko hledá n co zapomenutého a neznámého, je na ase také n kdy vyrazit jen tak „naslepo“. A tak jsme vyrazili sm rem na Záb eh. P í pr jezdu obcí Hrabová jsme se uprost ed vsi rozhodli pustit vzh ru doprava s myšlenkou na to, že bychom tudy n kudy mohli dojít snad až na vrcholek vitošovského lomu. A nelitovali jsme. Silnice nás vedla kolem nov zrekonstruované kaple sv. Matouše a podél p kn opraveného koryta Hrabovského potoka. Ze silnice se stala silní ka, z potoka pot ek a za posledním oby-

Altánek nad Hrabovou

dílím, kde byla menší vodní nádrž a velký plácek na zaparkování, už pokračovala jen lesní cesta.

A to už byl před námi les, nov vybudovaný most a d ev ný altánek. Takže vyrazme do lesa! V tu chvíli si za ala Mariánka krátit cestu hrou: „Tati, co bys d lal kdyby...“ a dodala, nic netuše, ...“kdyby před Tebou vyb hl divo ák?“ Jasnovidectví a podobné jevy zajisté fungují. Ani jsem nesta il vymyslet odpově a už před námi byli chlupatí rodí e se dv ma malými uníky v ohrad a k tomu dva jiní, kte í voln vyb hli ze k oví. Následovala rychlá fotka s chrochtajícími p átelí a jde se dál, a to cestou napravo od jakési lesní garáže. Cesta se klikatila a stoupala, až nás asi po 1,5 km stoupání kolem hezkého posedu dovedla na lesní k ížovatku. Tož tady to vyžadovalo mapu, abychom zjistili, kde asi tak jsme. Dali jsme se na k ížovatce cestou doleva a pak zakrátko jinou šípovit napojenou cestou doprava. Pokud se te podle mapy dáme lesem sm rem dol , m li bychom sejit asi po 200 metrech do jakéhosi plochého údolí, které je na map ozna eno jako „odkalovací nádrž“. Vskutku se tak stalo. Ú el této rozsáhlé planiny mi není jasný, cht lo by to asi v d t n co o technologii dobývání a zpracování vápence, nicmén z výstražných cedulí jasn vyplývalo, že je to areál lomu a že je do n ho, stejn jako na hráz, vstup zakázán. Respektovali jsme to a ud lali si celkem p knou procházku podél nádrže po